

PL

PL

PL



KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 10.12.2009
KOM(2009)682 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY

**z działań podjętych po wydaniu decyzji o udzieleniu absolutorium za 2007 r.
(podsumowanie) – zalecenia Rady przedkładane na mocy art. 276 Traktatu WE, art.
180b Traktatu Euratom, art. 147 rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie
do budżetu ogólnego i art. 119 ust. 5 rozporządzenia finansowego mającego
zastosowanie do EFR**

{SEC(2009) 1700}

SPIS TREŚCI

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY z działań podjętych po wydaniu decyzji o udzieleniu absolutorium za 2007 r. (podsumowanie) – zalecenia Rady przedkładane na mocy art. 276 Traktatu WE, art. 180b Traktatu Euratom, art. 147 rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego i art. 119 ust. 5 rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do EFR {SEC(2009) 1700}	1
PREAMBUŁA	3
I. Zalecenie Rady w sprawie budżetu ogólnego	4
A) Wprowadzenie (dokument roboczy służb Komisji, pkt 1-2)	4
B) Rozdział 1 – Poświadczenie wiarygodności (DAS) i informacje dodatkowe (dokument roboczy służb Komisji, pkt 3-4)	4
C) Rozdział 2 – Kontrola wewnętrzna Komisji (dokument roboczy służb Komisji, pkt 5-12)	5
D) Rozdział 3 – Zarządzanie budżetem (dokument roboczy służb Komisji, pkt 13-20)	5
E) Rozdział 4 – Dochody (dokument roboczy służb Komisji, pkt 21)	6
G) Rozdział 6 – Spójność (dokument roboczy służb Komisji, pkt 26-29)	6
H) Rozdział 7 – Badania naukowe, energia i transport (dokument roboczy służb Komisji, pkt 30-35)	7
I) Rozdział 8 – Pomoc zewnętrzna, rozwój i rozszerzenie (dokument roboczy służb Komisji, pkt 36-47)	7
J) Rozdział 9 – Edukacja i obywatelstwo (dokument roboczy służb Komisji, pkt 48-53)	8
K) Rozdział 10 – Sprawy gospodarcze i finansowe (dokument roboczy służb Komisji, pkt 54-58)	8
L) Rozdział 11 – Wydatki administracyjne i inne (dokument roboczy służb Komisji, pkt 59-65)	8
II. Sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego (dokument roboczy służb Komisji, pkt 66-85)	9
III. Europejskie fundusze rozwoju (dokument roboczy służb Komisji, pkt 86-88)	9
IV. Wnioski dotyczące poszczególnych agencji (dokument roboczy służb Komisji, pkt 89-90)	9

PREAMBUŁA

Zgodnie z wymogami zawartymi w traktatach i rozporządzeniach finansowych Komisja sporządziła sprawozdania z działań podjętych po wydaniu decyzji o udzieleniu absolutorium za 2007 r. w związku z zaleceniem Rady z dnia 10 lutego 2009 r. oraz rezolucjami przyjętymi w drodze głosowania przez Parlament Europejski w dniu 23 kwietnia 2009 r. Niniejsze sprawozdanie z działań następczych odnosi się do wniosków zgłoszonych przez Radę. Odrębne sprawozdanie z działań następczych odnosi się do wniosków Parlamentu.

W kontekście decyzji o udzieleniu absolutorium za 2007 r. Rada skierowała do Komisji łącznie 90 wniosków. Komisja stwierdza, że w przypadku 44 wniosków podjęto już wymagane działania, aczkolwiek w niektórych przypadkach konieczne będzie zbadanie wyników podjętych działań. W przypadku kolejnych 46 wniosków Komisja zgadza się na podjęcie działań, których domaga się Rada.

Uzupełnieniem sprawozdań z działań następczych, publikowanych we wszystkich językach urzędowych UE, są dokumenty robocze służb Komisji, zawierające szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski. W odpowiedziach wskazuje się działania, które Komisja zamierza podjąć lub już podjęła, jak również wnioski, do których Komisja się nie zastosuje lub nie jest w stanie się zastosować. Z uwagi na ograniczenia związane z tłumaczeniem, szczegółowe dokumenty robocze służb publikowane są w językach angielskim, francuskim i niemieckim. Każdy rozdział sprawozdań podsumowujących zawiera odesłania do odpowiednich numerów punktów w dokumentach roboczych służb.

I. ZALECENIE RADY W SPRAWIE BUDŻETU OGÓLNEGO

A) Wprowadzenie (dokument roboczy służb Komisji, pkt 1-2)

Komisja zgadza się co do tego, że wprowadzanie uproszczeń odgrywa zasadniczą rolę w zmniejszaniu liczby błędów występujących w procesie wdrażania polityki UE. Pewna złożoność zasad i kryteriów kwalifikowalności jest jednak nieunikniona, ponieważ często tworzy się je z zamiarem osiągnięcia pożądanego celu polityki, a ponadto są one wynikiem złożonej procedury legislacyjnej. Udoskonalenia wprowadzono w podstawach prawnych dotyczących lat 2007-2013. W maju 2009 r. podjęto decyzje w sprawie kolejnych środków upraszczających dotyczących funduszy strukturalnych, takich jak możliwość deklarowania kosztów na podstawie stawek ryczałtowych, kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych. Efekty uproszczeń zasad kwalifikowalności powinny stać się widoczne w perspektywie średnio- i długoterminowej. W obszarze rolnictwa ocena funkcjonowania wspólnej polityki rolnej, uzgodniona w listopadzie 2008 r., przyniosła również dalsze uproszczenia, m.in. w kwestii zasad dotyczących uprawnień. Ponadto w październiku 2009 r. Komisja wydała sprawozdanie, w którym ustosunkowała się do 39 propozycji uproszczeń zgłoszonych Komisji wspólnie przez państwa członkowskie w tym roku w kwietniu. Sprawozdanie zostanie omówione na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w grudniu 2009 r.

Komisja prowadzi obecnie prace w celu określenia obszarów, w których możliwe byłoby wprowadzenie dalszych uproszczeń w kontekście przygotowań do odbywającego się co trzy lata przeglądu rozporządzenia finansowego. Mogłaby się skoncentrować zwłaszcza na dotacjach, a szczególnie zasadach kwalifikowalności, metodach zarządzania (przepisy rozporządzenia finansowego w tych kwestiach stawały się coraz bardziej złożone i są istotnym elementem usprawnienia systemu udzielania pomocy zewnętrznej) oraz na środkach kontroli. Komisja zbada również zasady, które umożliwiłyby dalsze uproszczenie prawodawstwa sektorowego w ramach następnego pakietu podstawowych aktów prawnych, które wejdą w życie począwszy od 2014 r.

Stopień złożoności zasad kwalifikowalności jest bezpośrednio powiązany z intensywnością i kosztami kontroli wymaganych w celu uzyskania wystarczającej pewności co do legalności i prawidłowości transakcji. Gdyby przyjęto i skutecznie wdrożono uproszczone zasady kwalifikowalności (np. częstsze stosowanie płatności i stawek ryczałtowych, zgoda na stosowanie krajowych zasad kwalifikowalności w przypadkach udziału państw członkowskich w finansowaniu), transakcje leżące u podstaw rozliczeń byłyby w mniejszym stopniu obciążone ryzykiem błędów, co pozwoliłoby na zmniejszenie intensywności kontroli (kontrolę można by skoncentrować raczej na produktach wyjściowych niż wejściowych), a w efekcie obniżyłoby koszty kontroli.

B) Rozdział 1 – Poświadczenie wiarygodności (DAS) i informacje dodatkowe (dokument roboczy służb Komisji, pkt 3-4)

Jeśli chodzi o sprawozdanie finansowe, Komisja, jak zwykle, uwzględni należycie uwagi i zalecenia Trybunału zmierzające do usprawnienia stosowanych przez siebie systemów. Jeśli chodzi o informacje o odzyskanych środkach finansowych, w 2008 r. wprowadzono do użytku nowe narzędzie informatyczne w celu poprawy wiarygodności i kompletności danych dotyczących korekt błędów, m.in. tych, które dotyczą płatności z lat poprzednich. W ramach planu działania dotyczącego funduszy strukturalnych Komisja wznaga również swoje starania na rzecz zapewnienia wiarygodności informacji uzyskiwanych od państw członkowskich w sprawie korekt finansowych oraz odzyskiwanych kwot w ramach środków objętych zarządzaniem dzielonym.

C) Rozdział 2 – Kontrola wewnętrzna Komisji (dokument roboczy służb Komisji, pkt 5-12)

Sprawozdanie z oceny skutków planu działania na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej zostało przyjęte przez Komisję na początku 2009 r. (COM(2009) 43). Na koniec 2008 r. zakończono 13 spośród 16 pierwotnych działań, natomiast trzech z nich nie można było zrealizować bądź też podjęto w ich sprawie inne kroki.

Roczne sprawozdania z działalności za 2008 r. przygotowane przez służby Komisji zawierają również plany działania, mające na celu zwiększenie efektywności poszczególnych systemów kontroli wewnętrznej. W ramach wywiązywania się ze zobowiązań podjętych w sprawozdaniu podsumowującym za 2007 r. Komisja podjęła dalsze kroki w celu zagwarantowania, by sprawozdania i oświadczenia stanowiły spójną ocenę systemów nadzoru i kontroli oraz zawierały odpowiednie wyjaśnienia dotyczące przyczyn oraz procesów kontroli, w wyniku których zastrzeżeń nie stwierdzono, stwierdzono je lub też wycofano.

Jeśli chodzi o środki, którymi zarządzają państwa członkowskie w ramach zarządzania dzielonego, Komisja będzie w dalszym ciągu współpracować z państwami członkowskimi, by podnieść wartość podsumowań rocznych. W odniesieniu do roku budżetowego 2008 r. wszystkie państwa członkowskie były w stanie wypełnić zobowiązania prawne. Siedem państw członkowskich¹ zastosowało się do sugestii zawartej we wskazówkach Komisji w sprawie załączenia poświadczenia wiarygodności do podsumowań rocznych dotyczących działań strukturalnych. Elementy stanowiące wartość dodaną, takie jak wspomniane poświadczenie, mogą być przydatne z punktu widzenia uzyskiwania pewności co do efektywnego funkcjonowania systemów. Komisja ponownie zweryfikowała wskazówki, rozwijając część dotyczącą ogólnej analizy oraz wyjaśniając elementy mające zachęcać do korzystania z tej możliwości.

Komisja uważa, że ustalenie definicji pojęcia „dopuszczalnego ryzyka błędów” zapewni jasny pogląd na temat efektywności całego systemu kontroli pod względem stosunku kosztów do korzyści i podejmuje kroki w tym względzie w świetle pozytywnej opinii zawartej w rezolucji o udzieleniu absolutorium za 2007 r. Charakter niezbędnych prac oraz ich rozkład czasowy będą się różnić w zależności od obszaru polityki oraz realizacji polityki w poszczególnych dziedzinach w perspektywie wieloletniej: w przypadku polityki spójności celem będzie przeanalizowanie 2010 r., który będzie pierwszym rokiem, w którym większość wydatków będzie podlegać bardziej rygorystycznym zasadom kontroli przewidzianym w przepisach dotyczących lat 2007-2013. Ponieważ dane statystyczne dotyczące kosztów kontroli w tym okresie programowania zostaną udostępnione w ciągu najbliższych dwóch lat, Komisja planuje przeprowadzać analizy dopuszczalnego ryzyka błędów dla poszczególnych obszarów polityki w tym okresie stopniowo, aż do końca 2012 r. Komisja przedstawi konkretne propozycje dotyczące dopuszczalnego ryzyka błędów w obszarze badań naukowych, energii i transportu oraz rozwoju obszarów wiejskich w pierwszej połowie 2010 r., a w obszarze pomocy zewnętrznej, rozwoju oraz wydatków związanych z rozszerzeniem i wydatków administracyjnych – w drugiej połowie 2010 r.

D) Rozdział 3 – Zarządzanie budżetem (dokument roboczy służb Komisji, pkt 13-20)

Komisja w dalszym ciągu dokłada starań, by założenia budżetowe były realistyczne i przewidywały wystarczające środki już na etapie wstępnego projektu budżetu. Obejmuje to staranną analizę prognoz wydatków przedstawianych przez państwa członkowskie, co ma na celu zwiększenie ich przydatności dla celów związanych z opracowywaniem założeń budżetowych. W przypadku polityki spójności Komisja przed dokonaniem płatności okresowych i przy ścisłym przestrzeganiu niezbędnych zasad analizuje również opisy systemów zarządzania i kontroli na lata 2007-2013,

¹ BG, CY, CZ, HU, LT, RO, SK.

przygotowane przez państwa członkowskie, którym to opisom towarzyszą oceny zgodności wydane przez niezależne organy kontroli.

Komisja jeszcze bardziej udoskonaliła swoją sprawozdawczość dotyczącą wdrażania programów wspólnotowych oraz zobowiązań pozostających do spłaty (RAL). W rozliczeniach za 2008 r. przedstawiono pełniejsze i bardziej wiarygodne dane dotyczące odzyskiwanych kwot.

E) Rozdział 4 – Dochody (dokument roboczy służb Komisji, pkt 21)

Komisja – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – wprowadziła niedawno wizyty zarządcze, które mają koncentrować się na podtrzymywanych od dłuższego czasu zastrzeżeniach dotyczących zasobów własnych opartych na VAT. Te ukierunkowane działania już doprowadziły do zniesienia kilku zastrzeżeń, w tym niektórych spośród tych najdłużej podtrzymywanych.

F) Rozdział 5 - Rolnictwo i zasoby naturalne (dokument roboczy służb Komisji, pkt 22-25)

W obszarze rozwoju obszarów wiejskich państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić możliwość weryfikacji i kontroli wszystkich środków oraz zapewnić przestrzeganie zasad kwalifikowalności. Ponadto w odniesieniu do okresu po 2007 r. system zarządzania i kontroli wydatków dostosowano do systemu EFRG w ramach pierwszego filara WPR². W związku z tym uznane zalety systemu EFRG obejmą również wydatki na rozwój obszarów wiejskich.

Jeśli chodzi o ZSZIK, Grecja zastosowała się do swojego planu działania i stworzyła nowy, funkcjonujący już system identyfikacji działek rolnych. Władze greckie zastosują ten system po raz pierwszy podczas procedury rozpatrywania wniosków dotyczących 2009 r. Komisja będzie w dalszym ciągu ściśle monitorować procedurę Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli w Grecji.

Państwa członkowskie mają obowiązek odzyskiwać od beneficjentów końcowych nieprawidłowe płatności, które zostały zidentyfikowane. Jednakże odzyskiwanie środków od beneficjentów końcowych jest często niemożliwe, ponieważ zidentyfikowane problemy związane są z wadami samych systemów zarządzania i kontroli stosowanych przez państwa członkowskie. W takich przypadkach korekty finansowe stosowane wobec państw członkowskich poprzez mechanizm kontroli zgodności stanowią dla nich istotną zachętę do udoskonalania tych systemów, oraz – co za tym idzie – zapobiegania nieprawidłowym płatnościom na rzecz beneficjentów końcowych lub ich wykrywania i odzyskiwania. Kontrola zgodności przyczynia się zatem pośrednio do legalności i prawidłowości transakcji na poziomie beneficjentów końcowych.

Komisja z zadowoleniem przyjmuje poparcie ze strony Rady w sprawie stosowanie reguły 50/50, która stanowi silną zachętę dla państw członkowskich do zapewnienia sprawnego i skutecznego odzyskiwania nieprawidłowych płatności od beneficjentów końcowych, a także poparcie w sprawie stosowania kontroli zgodności w charakterze narzędzia zabezpieczającego budżet Wspólnoty przed wydatkami, które nie powinny go obciążać. Komisja z zadowoleniem przyjmuje również fakt dostrzeżenia przez Radę poprawy w zakresie rozliczalności agencji płatniczych oraz osiągniętego postępu.

G) Rozdział 6 – Spójność (dokument roboczy służb Komisji, pkt 26-29)

Dzięki działaniom zapobiegawczym i naprawczym cały czas wzrasta efektywność systemu kontroli w obszarze polityki spójności. Przy zamykaniu programów z okresu 2000-2006 najwięcej uwagi poświęca się eliminowaniu nieprawidłowych wydatków poprzez korekty finansowe oraz pracy instytucji poświadczających zamknięcie pomocy, co ma służyć zapewnieniu niskiego rezydualnego

² Rozporządzenie Rady 1290/2005.

ryzyka występowania nieprawidłowych wydatków w przypadku zamkniętych programów. W odniesieniu do okresu 2007-2013 trwa faza zapobiegawcza, w ramach której zakończono procedurę oceny zgodności nowych programów, zapewnia się wskazówki i szkolenia oraz upraszcza się warunki działania.

Wprowadzono już kilka uproszczeń, np. dotyczących projektów generujących dochody oraz stosowania stawek i płatności ryczałtowych w przypadku niektórych produktów. Wprowadzono także kolejne uproszczenia, by umożliwić szybszą wypłatę środków w ramach polityki spójności w związku z pogorszeniem się koniunktury gospodarczej (rozporządzenie 284/2009). Tam, gdzie jest to konieczne, Komisja wydaje wskazówki w sprawie stosowania uproszczonych przepisów, np. dotyczących stawek ryczałtowych i inwestycji generujących dochody.

Komisja, w ramach planu działania ukierunkowanego na umocnienie jej roli nadzorczej, podjęła działania mające na celu przyspieszenie stosowanych przez nią procedur oraz ograniczenie niepotrzebnych opóźnień w stosowaniu zawieszenia płatności oraz korekt finansowych po wykryciu znaczących braków podczas kontroli. Znalazło to odzwierciedlenie w dużym wzroście liczby decyzji o zawieszeniu płatności oraz skali korekt finansowych w 2008 r. w porównaniu z 2007 r.

H) Rozdział 7 – Badania naukowe, energia i transport (dokument roboczy służb Komisji, pkt 30-35)

Komisja opracowała strategię kontroli i audytu, mającą na celu zapewnienie legalności i prawidłowości wydatków na programy ramowe w obszarze badań naukowych w ujęciu wieloletnim. Strategia ta opiera się na wykrywaniu i poprawianiu błędów, których nie można było wykryć przed dokonaniem płatności. W tym celu stosuje się kontrole *ex post* oraz odzyskuje się środki nadpłacone, m.in. w ramach nieobjętych kontrolą umów, w których stwierdzono te same problemy, zawartych tymi samymi beneficjentami.

Siódmy program ramowy (7.PR) przyniósł wiele istotnych uproszczeń. Wprowadzenie funduszu gwarancyjnego dla uczestników pozwoliło znacznie ograniczyć liczbę kontroli finansowych *ex ante* i stosowanie środków ochrony. Zastąpił on zbiorową odpowiedzialność finansową wykonawców ustanowioną w 6.PR. Wprowadzenie w 7.PR „certyfikacji metodyki” przyczynia się do zmniejszenia liczby wymaganych certyfikatów oraz zmniejsza liczbę kontroli *ex post*. Inicjatywa e-7.PR przyczyni się do stopniowego wprowadzenia w pełni elektronicznych systemów w całym procesie zarządzania wnioskami i dotacjami. Podjęto również środki w celu skrócenia czasu realizacji płatności.

Komisja zgadza się z tym, że istnieje ogólna potrzeba wprowadzenia dalej idących uproszczeń oraz zwraca się do prawodawcy o poparcie dostosowań, których wprowadzenie w podstawach prawnych byłoby niezbędne (przegląd rozporządzenia finansowego, zasad udziału w programie ramowym) do przygotowania 8. programu ramowego (8.PR).

I) Rozdział 8 – Pomoc zewnętrzna, rozwój i rozszerzenie (dokument roboczy służb Komisji, pkt 36-47)

Komisja rozpoczęła dalsze prace nad środkami wspierania organizacji wdrażających oraz beneficjentów projektów WE w dziedzinie pomocy zewnętrznej w zarządzaniu środkami WE, między innymi poprzez opracowanie zestawu narzędzi wspomagających proces zarządzania finansami do wykorzystania przez beneficjentów projektów WE w dziedzinie pomocy zewnętrznej. W kwietniu 2009 r. Narody Zjednoczone wraz z Komisją uzgodniły zakres wymagań i obowiązków w odniesieniu do misji weryfikacyjnych, a Komisja uważa także, że wysiłki podjęte w celu wyjaśnienia sposobu funkcjonowania klauzuli weryfikacyjnej w umowach z NZ o wniesieniu

wkładu finansowego – m.in. poprzez szkolenia – pomoże uniknąć nieporozumień w biurach krajowych NZ i delegaturach.

Dostępność od dnia 1 października 2007 r. zakresów wymagań i obowiązków w odniesieniu do kontroli finansowych oraz kontroli systemów jest istotnym krokiem naprzód w procesie podnoszenia jakości kontroli. W listopadzie 2008 r. udostępniono wytyczne dotyczące zarządzania zadaniami w zakresie kontroli, a także opracowano zaawansowany moduł szkoleniowy i przeprowadzono dwa szkolenia w 2008 r.

Jeżeli chodzi o wsparcie budżetowe, wytyczne są obecnie w trakcie weryfikacji, której celem jest dopracowanie warunków kwalifikowalności i metod ich oceny, a także wskaźników ukierunkowanych na osiągnięte wyniki, w celu wypracowania podejścia bardziej rygorystycznego, zorientowanego na wyniki.

W dziedzinie rozszerzenia władze krajowe wdrożyły wymagany rozdział funkcji, a liczebność personelu znacznie wzrosła. Komisja nadal uznaje ciągle monitorowanie i śledzenie funkcjonowania systemów za swoje priorytety. Jeśli chodzi o działania następcze po audytach zamknięcia, w związku ze złożonym charakterem ustaleń i wynikającą z niego potrzebą precyzyjnego stosowania ewentualnych korekt finansowych nieuniknione bywają czasami pewne opóźnienia.

J) Rozdział 9 – Edukacja i obywatelstwo (dokument roboczy służb Komisji, pkt 48-53)

Przy opracowywaniu nowych programów na lata 2007–2013 wzięto pod uwagę zalecenia z lat poprzednich odnośnie do uproszczenia zasad i umożliwiono powszechne stosowanie finansowania w oparciu o płatności ryczałtowe.

Otrzymano wszystkie poświadczenia wiarygodności wydane w trybie *ex ante* i *ex post* przez władze krajowe, po czym poddano je analizie, a następnie systematycznie śledzono sytuację w kwestiach stanowiących przedmiot niewycofanych dotąd zastrzeżeń. Wydano bardziej szczegółowe wytyczne dotyczące deklaracji rocznych i zorganizowano w tej sprawie spotkania z władzami krajowymi.

Od początku 2008 r. do narzędzia śledzenia w ramach systemu ABAC wprowadza się wyniki przeprowadzonych kontroli, co ułatwia wymianę informacji o wynikach kontroli. Podjęto dalsze środki w celu ścisłego monitorowania i skrócenia czasu realizacji płatności.

Podjęto niezbędne kroki w celu usprawnienia systemu kontroli wydatków na komunikację w trybie *ex ante*, w szczególności poprzez opracowanie odpowiednich list kontrolnych.

K) Rozdział 10 – Sprawy gospodarcze i finansowe (dokument roboczy służb Komisji, pkt 54-58)

Większość spostrzeżeń i wniosków Trybunału Obrachunkowego w tym obszarze dotyczy programów ramowych w obszarze badań naukowych i w związku z tym wchodzi w zakres strategii kontroli opracowanej przez Komisję, mającej na celu zapewnienie legalności i prawidłowości wydatków na programy ramowe w ujęciu wieloletnim; dalsze informacje na ten temat można znaleźć w uwagach do rozdziału 7 powyżej.

L) Rozdział 11 – Wydatki administracyjne i inne (dokument roboczy służb Komisji, pkt 59-65)

Zgodnie z wnioskiem Rady Komisja co roku przekazuje szczegółowe informacje na temat wydatków Wspólnot na emerytury, zapotrzebowania na budynki oraz budżetów agencji wraz ze wstępnym projektem budżetu.

Komisja oferuje szeroko zakrojone wsparcie agencjom zdecentralizowanym w kilku obszarach takich, jak: zarządzanie finansami, księgowość i szkolenia; ponadto zachęca się agencje do podpisywania porozumień o gwarantowanym poziomie usług w zakresie usług wsparcia z horyzontalnymi dyrekcjami generalnymi Komisji. Komisja uwzględni wyniki pracy międzyinstytucjonalnej grupy roboczej, aby jeszcze lepiej dostosować swoje wsparcie. Rada oraz Parlament Europejski są również zaangażowane w ocenę agencji zdecentralizowanych UE poprzez uczestnictwo w pracy grupy referencyjnej. Wyniki oceny powinny być dostępne przed końcem 2009 r.

II. SPRAWOZDANIA SPECJALNE TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO (dokument roboczy służb Komisji, pkt 66-85)

Rada skierowała do Komisji szereg wniosków dotyczących specjalnych sprawozdań, opublikowanych przez Trybunał Obrachunkowy w 2007 i 2008 r. Odpowiedzi Komisji na te wnioski przedstawiono w dokumencie roboczym służb Komisji (pkt 66-85).

III. EUROPEJSKIE FUNDUSZE ROZWOJU (dokument roboczy służb Komisji, pkt 86-88)

Jeżeli chodzi o wiarygodność sprawozdań finansowych EFR, niezależne badanie wykazało, że założenia, na których oparte są szacunki Komisji dotyczące nieotrzymanych jeszcze faktur, są w zdecydowanej większości przypadków prawidłowe, a w ograniczonej liczbie przypadków zalecono inne podejście. Komisja wdroży te zalecenia w stosunku do roku obrotowego 2009 r.

Jeżeli chodzi o wsparcie budżetowe, Komisja w pełni zgadza się z koniecznością ścisłego przestrzegania warunków zawartych w umowie z Kotonu oraz umowach w sprawie finansowania. Oprócz publikowanych już regularnie informacji dotyczących ogólnie kwestii związanych z EFR, a w szczególności wsparcia budżetowego, Komisja zamierza w przyszłych sprawozdaniach rocznych dotyczących „polityki rozwoju i polityki pomocy zewnętrznej Wspólnoty Europejskiej oraz ich realizacji” odnieść się w sposób bardziej dogłębny do kwestii wsparcia budżetowego. Powinny one zawierać informacje o wynikach, analizach i ocenie ryzyka i będą się opierać na dostępnej diagnostyce w zakresie zarządzania finansami publicznymi.

IV. WNIOSKI DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH AGENCJI (dokument roboczy służb Komisji, pkt 89-90)

Rada wystąpiła do Komisji z wnioskami w sprawie przekazania Komisji zadań Europejskiej Agencji Odbudowy oraz Organu Nadzoru Europejskiego GNSS. Odpowiedzi Komisji na te wnioski przedstawiono w dokumencie roboczym służb Komisji (pkt 89-90).

* * *